

Bloemschilderkunst: Pieter Wagemans

Pieter Wagemans werd op 11 augustus 1948 geboren in Merksem (Antwerpen). Reeds in zijn jeugdijaren heeft hij zich spontaan al tekenend weten uit te leven. Het was voor hem al snel duidelijk dat hij deze begaafdheid steeds verder zou ontwikkelen. Reeds op 15-jarige leeftijd is hij daarom lessen gaan volgen aan de Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen. Gedurende vijf jaar kreeg hij daar een klassieke artistieke opleiding. Veel heeft hij te danken aan professor Vic Dolphyn (1909-1992). Deze bekende Antwerpse portretschilder bracht hem vooral vaktechnisch inzicht bij, maar ook de beheersing van licht en donker, sfeer en romantiek in een schilderij.

Gedurende de jaren verfijnde hij zijn schilderstechniek. Het was een lange zoektocht naar de ideale stijl die het best bij zijn visie en werkwijze paste. Zijn opleiding aan de Academie had hem op het juiste pad geholpen, maar er was nog een lange weg af te leggen. In deze periode nam Pieter de opdracht aan om grote plafondschilderingen aan te brengen in het 16de-eeuwse woonhuis van de Antwerpse kunstschilder Adam Van Noort. Deze schilderijen naar de oude meesters brachten hem de nodige ervaring bij in het kleurengebruik, de dramatiek tussen licht en schaduw, het belang van de compositie enz.

Stijl

Stilaan werd het voor Pieter duidelijk dat hij een steeds grotere voorkeur aan de dag legde voor het fijnschilderen. "Het gaat eerder om een karaktertrek dan om een bewust gezochte stijl", aldus Pieter.

Door het bestuderen van befaamde stillevens en werken van bloemschilders, zoals Davids de Heem, Willem Heda en Rachael Ruys, verstevigde Pieter zijn inzicht in de kleurenharmonie en vergrootte zijn vakkennis. Thematisch verkiest hij stillevens met oude kunstvoorwerpen. Peilend naar de symbolische waarde van de compositie, bouwt hij een aangrijpend verhaal op. Het vanitasmotief (vergankelijkheid) is voor hem een grote inspiratiebron, waarbij de schoonheid dikwijls verwerkt wordt in de vorm van een bloemencompositie.